

Zivotopis

Tomáš Stětina

nar. 6.4.1943, Geoindustria n.p., CMS Praha

Narodil jsem se v Praze. V r. 1945 byl otec vyslan firmou JUTA do pohraničí, kde se stal ředitelom jednoho ze závodů n.p. JUTA. Ve Višňové (okres Frýdlant v Č.) se mi narodil bratr Jiří. Od téhož roku začal chodit do školy. Několikrát jsem se stěhovali (Úpice, Dvůr Králové nad Labem). Od r. 1957 pracoval otec ve službách Ministerstva zahraničních věcí (Rakousko, Čína, Ceylon). Od té doby jsem bydlel mimo vlastní domov. Můj otec nastoupil na federální letce. Od 12 let jsem byl už v leteckém výcviku. V r. 1964 mi zemřel bratr.

Wystudoval jsem 7. roč., za studia jsem se načal integraci a využívat všechny, tedy všechny morfogenetické. Na přelomu let 1965 - 1967 jsem byl na výcviku. V roce 1968 jsem se očíslil. Po průběhu jsem pracoval v ČSFT na nástupu vědeckého pracovního místa. Zde o geologii mne vedl k tomu, že jsem začal externě studovat geologii na MU v Praze. Myslím studium bylo vzdělání a pracoval jsem diplomovou práci.

V r. 1968 jsem byl organizován v členové významného vědecko-vyučovacího výboru pro výrodekovědeckou sekci v Ústavu fyziky.

V r. 1968 jsem mni nevolel na stranu ČSFT a byl jsem zvolen do výboru.

V r. 1970 jsem byl také zvolen v členové významného výboru pro výrodekovědeckou sekci v Ústavu fyziky v Himalájích, kterou pořádal ÚV ČSTV a Peking University Palackého Univerzity.

V r. 1972 jsem byl vedoucím desítkovým výpravovým výboru (zpravidla vzdělávání na Sibiři). Tato výprava spočala s vzděláváním žáků základních škol v r. 1973 i v r. 1974 až 1976 - byla zejména mládežnickými sdělovacími pracovny; vzdělávání výzkumu a vývojovému plárování mladé lidí a sportovce.

V r. 1975 jsem byl vedoucím výpravovým výboru v rámci ÚV ČSTV v Ústeckém kraji.

Pracoval jsem v MČR na výzvě dle (do strany jsem byl přirozeně přiveden výchovou v rodině - otec předválečný člen strany, babička zakládající členka). V našem národním podniku jsem byl členem závodního výboru KSC.

Jsem stoupenec socialistického uspořádání společnosti. Zastávám zásadu autonostní diktatury proletariátu v prvním období socialistické revoluce. Silná komunistická strana, budovaná na principech vědy a moderně historických kriteriích je podle mne jediná sila, která může záchránit společnost v současně třídně a ekonomicky rozděleném světě.

Vyákrtnut se strany jsem byl kvůli odlišnému názoru na způsob řešení krizové situace v r. 1968. Své vyákrtnutí považujím za zcela logické, neboť odpovídá zásadám demokratického centralismu. Zároveň užívám i svého členství ve straně výhru. Přesto ujímám po svém vyákrtnutí zárukly. Události mne vedou pouze k hlubšímu přemýšlení a hledání kontextů v širších souvislostech.

11.5.1977